

מ"י 33711/10/18 - מוריס אבוהי נגד מדינת ישראל - משטרת ישראל ימ"ר הונאה

בית משפט השלום בירושלים

מ"י 33711-10-18 מדינת ישראל נ' אבוהי
תיק חיצוני: 256101/2018

בפני כבוד השופטת חוי טוקר
המבקש:
נגד
המשיבה:
מוריס אבוהי באמצעות ב"כ עוה"ד חיים כהן ו/או ורשימי הדר
מדינת ישראל - משטרת ישראל ימ"ר הונאה
באמצעות רס"ר אופיר אלמליח

החלטה

1. בקשת המבקש להשיב לו תפוסים וכן לשחרר לו כספים שנתפסו על-ידי המשיבה.
2. כנגד המבקש נפתחה חקירה פלילית בגין החשד לקבלת דבר במרמה, התחזות, עיסוק ברפואה ללא רישיון, ייצור, הכנה ומכירת תרופות ללא רישיון והלבנת הון.
3. על-פי המבקש המשיב פעיל בתחום שיווק תרופות מזויפות ותרופות אסורות בארץ ובחו"ל.
4. המשיבה טוענת כי החל משנת 2013 פעילותו של המבקש בתחום התרופות נאסרה. רישיון הרוקחות של המבקש אמנם לא נשלל, יחד עם זאת, למשיב אין רישיון להיות רוקח אחראי. על-פי החשד, המשיב הפעיל מעבדת תרופות פיראטית, הזמין מוצרים מחו"ל והפיץ בארץ ובחו"ל את אותן תרופות אשר רקח ללא היתרים וללא פיקוח נדרש ובכך סיכן את בריאות הציבור.
5. המשיבה טוענת כי המבקש חשוד בכך כי ייצר מחזורי פעילות בהיקפים של מיליוני שקלים בשנה (ר' הדוח הסודי שסומן על-ידי 1).
6. המשיבה תפסה בביתו של המשיב סכום מזומן בסך של כחצי מיליון שקלים. כמו כן, הוקפאו חשבונות בנק שבבעלות המבקש שבהם יתרות זכות בסך של כחצי מיליון שקלים נוספים.
7. בנוסף, המשיבה רשמה צו מניעה על ארבעה נכסי מקרקעין: גוש 6365 חלקה 54, רח' גיסין 86 פתח תקווה; גוש 7111 חלקה 88 תת חלה 11, ברח' שד' חן 4/7 תל אביב (בית מגוריו של המשיב); גוש 7085 חלקה 51 תת חלקה 3, ברח' הוברמן 4 תל אביב (מחצית הנכס); גוש 7109 חלקה 463, רח' ש"ץ גגא גרשון 44 תל אביב. הנכס האחרון רשום על שם חב' הומא בע"מ ח.פ. 511490633 והמבקש טוען כי אינו מכיר נכס זה.
8. כמו כן, תפסה המשיבה רכב מסוג אאודי מ.ר. 48-100-54 הרשום על שם בת זוגו של המשיב סופי אבוהי וכן

רשמה עיקול על רכב מסוג פיאט מ.ר. 11-786-33 (ר' הטבלה שסומנה על-ידי 2).

9. המבקש הגיש בקשה להשיב לו את התפוסים. במעמד הדיון שהתקיים ביום 31.10.18 הגיעו הצדדים להסכמה ולפיה רכב האודי יושב למבקש בכפוף לתנאים שנקבעו בפסיקה (הפקדת סך של 30% מערך הרכב, עיקול הרכב ופוליסת הביטוח לטובת המדינה ואיסור דיספוזיציה). הצדדים הסכימו כי הגבלות אלה יחולו למשך 180 ימים תוך שמירת זכותם של מי מהצדדים לפנות לבית המשפט בכל בקשה.
10. כמו כן, הגיעו הצדדים להסכמה ולפיה מחשבים/טאבלאט/פלאפונים שנתפסו על-ידי המשיבה יושבו למבקש בתוך 30 ימים מיום תפיסתם כנגד העתקת החומרים שעשויים לשמש ראיה בכל הליך עתידי, ככל שיינקט, וכנגד התחייבות המבקש כי לא יטען לכלל הראייה הטובה ביותר.
11. נותרה לדיון המחלוקת בין הצדדים ביחס לכספים שנתפסו וחשבונות הבנק שהוקפאו. כבר כאן ייאמר כי המשיבה אינה מתנגדת לשחרור חשבונות הבנק לשימוש של המבקש, אך מבקשת להורות כי יתרות הכספים שהיו מצויים בחשבונות הבנק וכן הכספים המזומנים שנתפסו יועברו לחשבון החילוט המנוהל על-ידי האופטרופוס הכללי.
12. המבקש לא ביקש בשלב זה להסיר את צווי המניעה שנרשמו על נכסי המקרקעין, אף כי העלה טענות ביחס לאחד מן הנכסים.
13. המבקש כופר בחשדות המיוחסים לו. לטענת המבקש, הוא רדוף משנת 2011 אז נפתחה חקירה פלילית נגדו בחשד לקבלת דבר במרמה על פי פקודת הרוקחות. לאחר חקירה ארוכה של למעלה משנה קיבל המבקש הודעה ממשטרת ישראל על סגירת התיק ואי העמדתו לדין פלילי מחוסר ראיות. חרף זאת, זמן קצר לאחר מכן הוגש כתב אישום כנגד המבקש כשלטענת המאשימה היה בידה חומר חקירה נוסף שלא נגע לתיק החקירה שנסגר. סופו של יום, הצדדים הגיעו להסדר טיעון שבמסגרתו בוטלו רוב סעיפי כתב האישום שהוגש כנגד המבקש. המבקש טוען כי עולה חשש ממשי שהסדר הטיעון וכל ההליך שקדם לו, נוהל שלא כדין כאשר מאחורי הקלעים נמשכה כנגד המבקש חקירה.
14. לגופן של חשדות טוען המבקש כי אין כל ממש בחשדות המיוחסים לו. לטענת המבקש הוא לא עסק בשום פעילות בלתי חוקית, שכן, המבקש שיווק מוצרי טבע והיה לו את האישורים הנדרשים לכך.
15. המבקש טוען כי גם לשיטתה של המשיבה כי הוא חשוד בעבירות להן היא טוענת, הרי שהמשך החזקת התפוסים יהרוס אותו אישית, נפשית וכלכלית עוד בטרם יינתן לו יומו בבית המשפט. המבקש טוען כי תפיסת התפוסים אינם מאפשרים לו קיום ראוי ועלול לגרום לו לקריסה מלאה עוד בטרם תסתיים החקירה, והדברים מקבלים משנה תוקף שעה שהמבקש כבר נחקר ואף נוהל נגדו הליך פלילי שהסתיים בעבירה טכנית וקנס.
16. מוסיף המבקש וטוען כי הכספים שנתפסו אינם כספי עבירה אלא הם כספים משפחתיים, בעיקר של אם המבקש ואביו המנוח וילדיו, וכן כספים אישיים של אשתו וילדיו וכד', ולכן לא קמה כל עילה לחילוטם, במיוחד כל עוד לא הוכח דבר.
17. בהמשך לדיון שהתקיים ביום 31.10.18 הגיש המבקש הודעה על הגשת מסמכים, אליה צירף המבקש את ההודעה בדבר ההחלטה שלא להעמידו לדין, את כתב האישום שהוגש נגדו (ת.פ. 15-01-14573), את כתב האישום שהוגש במסגרת הסדר טיעון, את ההודעה על הסכם להסדר טיעון, וכן את פסק הדין של בית המשפט

המחוזי שדן בערעורו של המבקש כנגד הרשעתו במסגרת הסדר הטיעון (ע"פ 866-04-18).

18. באותה הודעה ציין המבקש כי שווי שלושת הנכסים שעוקלו על-ידי המשיבה מוערכים בסכום של מעל 25,000,000 ₪ (המבקש, כאמור, אינו מודע לנכס הרביעי אותו ציינה המשיבה). בנסיבות אלה, עותר המבקש לשחרר לידיו לכל הפחות 200,000 ₪ מתוך הכספים שנתפסו, וזאת על מנת לאפשר לו לשלם חובות והוצאות.

19. להשלמת התמונה יצוין כי במהלך דיון שהתקיים ביום 28.10.18 הודיעה המשיבה כי תאפשר למבקש למשוך 1,000 ₪ מחשבונו לצורך קיום תנאי מחיה מינימליים.

20. בתום הדיון שנערך ביום 31.10.18 נותר בידי בית המשפט חומר החקירה הרלוונטי. אומר כבר עתה, כי לאור התוצאה אליה הגעתי לא מצאתי לקבוע מסמרות בשאלה האם קיים יסוד סביר להנחה כי בחפצים נעברו עבירות באופן המקיים עילה לתפיסתם לפי סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: "חוק החיפוש").

21. עיון בכתב האישום ובהסדר הטיעון שצורפו על-ידי המבקש מעלים כי כתב האישום הוגש בגין אותם חשדות המיוחסים היום למבקש בנוגע למעשים שבוצעו בין השנים 2008-2011. תמיהת המבקש הכיצד זה נחתם עמו הסדר טיעון בשנת 2017, ובסמוך לאחר סיום ההליך הפלילי נגדו ביולי 2018 (עת ניתן פסק הדין בערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי) נפתחה נגדו חקירה פלילית בגין אותן חשדות, הינה כבדת משקל.

22. אינני נדרשת להכרעה בשאלה זו בשלב זה, ואולם, לצורך הוכחת עילת התפיסה היה על המשיבה להראות, לכל הפחות, כי התפוסים שימשו לעבירות שבוצעו לאחר המועדים שבגינם כבר נדון המבקש. הדברים יפים במיוחד ביחס לנכסי המקרקעין שנתפסו. שכן, ככל שמדובר בנכסי מקרקעין שנרכשו לפני שנת 2011, הרי שאף אם שימשו לעבירה או נרכשו מכספי עבירה, מדובר בעבירות בגין כבר נדון המשיב והורשע. לא נטען על-ידי המשיבה כן וממילא גם שלא הוכח.

23. מכל מקום, נכסי המקרקעין שנתפסו על-ידי המבקש נאמדים בסך של מיליוני שקלים. המבקש טען, כאמור, כי שווי שלושה נכסים נאמד בסך של כ- 25 מיליון ₪. לא הובאה על-ידי המשיבה ראיה לסתור.

24. לכך אוסיף ואציין כי לגבי חלק מהנכסים קיימים למבקש טענות. כך למשל, טוען המבקש כי הנכס שברח' הוברמן בתל אביב הינו נכס שנתקבל בידי בירושה.

25. המסקנה היא כי קיים ספק בשאלה האם מלוא הנכסים שנתפסו שימשו לעבירות בהן נחשד המבקש במסגרת החקירה התלויה ועומדת נגדו.

26. בנסיבות אלה, נראה כי קבלת בקשת המבקש לשחרר לידיו בשלב ראשון סך של 200,000 ₪ לא תפגע בתכלית החילוט, אף לשיטתה של המשיבה ולפיה קיים יסוד סביר לחשש כי מקורם של הכספים בעבירות, וזאת, כאמור, מבלי להכריע בשאלה זו, וזאת לאור שווי הנכסים שנתפסו, אשר לא הוכח לגביהם כי כולם שימשו לעבירות בהן נחשד המבקש כיום.

27. במכלול האמור, אני מורה בזאת למשיבה לשחרר למבקש סך של 200,000 ₪ וזאת לא יאחר מיום 6.11.18. שחרור הסכום יהיה בדרך של ביטול הקפאת חלק מחשבונות הבנק, באמצעותם יוכל המבקש להתנהל.

28. מובהר כי אין באמור משום אמירה ולפיה הכספים שנתפסו שייכים למבקש ומקורם בעבירה, ועומדות למבקש מלוא טענותיו בכל הליך עתידי שיינקט, ככל שיינקט.

29. באשר ליתרת הכספים שנתפסו בסך של כ- 800,000 ₪, טרם מתן הוראה להעברתם לחשבון החילוט המנוהל על-ידי האפוטרופוס הכללי מוצע לצדדים להידבר ביניהם בנוגע לשווי הנכסים שנתפסו ביחס להיקף העבירות בהן נחשד המשיב, ולבחון את השאלה האם ניתן יהיה לשחרר גם סכום זה כנגד הבטחת חילוטו באמצעות הנכסים, תוך שמירת מלוא טענות הצדדים, ובכלל זה טענות המבקש כי לא כל הכספים שייכים לו. טענות אלה, יידונו בבוא היום, והכל בכפוף לאפשרות של המבקש לשוב ולפנות לבית המשפט לשחרר חלק מהנכסים, ככל שהזמן יחלוף ונקודת האיזון תשתנה, והכל בהתאם ובכפוף לחוק ולהלכה הפסוקה.

30. הודעת עדכון מטעם הצדדים ביחס ליתרת הכספים תוגש עד ליום 18.11.18.

ניתנה היום, כ"ו חשוון תשע"ט, 04 נובמבר 2018, בהעדר הצדדים.